

Ak Parti, Din, İdeoloji ve %47

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cum, 17/10/2008 - 14:39

AKP muhalefeti yapmak, iktidara karşı muhalif olmanın bir gereğidir ki iktidar kendine çeki düzen versin işler daha iyiye gitsin diyenlere inat bu yazım muhalif bir tavrın göstergesi değil bu ideolojinin yansımalarına reddiye niteliğindedir.

Denilebilir ki; %47 oy almış temsili irade gücünü elinde bulunduran AKP ve kurduğu hükümete karşı reddiye %47 ye reddiyedir. Bu yaklaşıma katılmıyorum.

Temsili demokrasilerde temsiliyet yetkisinin verilmiş olmasından ziyade sorun bu temsiliyetin kullanımından kaynaklanabilir; “bilgiden doğan bilinç” çerçevesinde temsiliyetin teslimi olmayabilir. Kaldı ki parti programları çerçevesinde yasalara bağlı olmak zorunluluğunda olan siyasi partilerin kuruluş aşamasında; emek ile olan konumlanışı, siyasallaşan milliyetçilik yada din eksenli olsalar bile yasaların onlara tanıdığı sınırlar çerçevesinde beyanları olabilir. Bu çerçevede yeni kurulmuş bir partinin programına bakarak siyasal tercih yapmak neredeyse bütün siyasal partilerin programının aynı olması dolayısıyla mümkün değildir.

Özetle “Ainesi iştir kişinin, lafa bakılmaz”

Peki icraatlar çerçevesinde aldığı %47’lik oy “bilgiden doğan bilinç” çerçevesinde midir? Kesinlikle değil !

Kendi çıkarlarına ters olanın kendine dayatıldığı bir ideoloji altında(kapitalizm) baskı altında tutulan toplumun emek “cephesi”, bireylere indirgenerek çözülüş sağlanırken “cephe”sini bilmeyen emeğin yüzünü ne ye çevirdiğinin bilincinden bahsedilebilir mi ?

Yoksul halk kitlelerinin “rasyonel” olduğunu düşünmek hatta yoksul halk kitlelerinin bireyler bazında rasyonel olduğunu düşünmek ne anlama gelir?

Din, özelde İslam dini olarak algıladığımızda; kişisel eyleyiş ile Allah’a olan yaratılış borcunun ilahi ahlak kabulleriyle sosyal zemindeki bireyin toplum içinde sınanması, nastan insana, insandan insan-ı kamile tekamül sürecinin bir öncüsü, o yoldaki rehberi olarak bireysel, nas’ın insan-ı kamile ulaşma sürecinde içinde yaşadığı toplumla dolayimli ve direk ilişkileri yönünden toplumsaldır.

Bu bireysellik ve toplumsallık içerisinde “doğru” ya ulaşmayı hedefleyen dinin bunun dışında kalan rolüne açıklık getirmek isterim.

Feodal,yarı-feodal,kapitalist toplumlarda “Din” ki lüzumlu bir müessesedir. Düşünce halinde insanların ferdi eyleyişi olarak kalmayıp, müessese olarak Allah ile kul arasında temel ideolojinin aracı olarak açlık ve sefalet içerisinde ki halka dayatılır. Kaideleri din olarak, dinin çok dışında yapılandırılır ikinci eller tarafından. Yoksul ve cahil bırakılmış halk tarafından sorgulanmasına izin verilmeyecek “müteşabih” yanlarıyla içinde olduğu sistemin ideolojik işleyişinin bir parçası olarak.

“Din bu yönüyle Afyondur.” der Marx ve yüz yıllardan buyana bu “bilinç” bunaltıcı, gölgeleyici afyonun sömürünün aracı olarak kullanıldığını söyler. Bu bakışla hangi teolog yada ilahiyatçı bunun bu şekilde kullanılmadığını sokağa çıktığında inkar edebilir ki; sokaklar bu afyonun solutulduğu cahil halk ile doludur.

Halk üretimdeki rolü ile iyi olansa, halkın öbür yanağını isteyen egemen güç; kendine tokat atana öbür yanağını çevirmesi için talepte bulunabilir miydi? Yada bir başka deyişle, iyi olan cezalandırılmasaydı İsa kendine tokat atana diğer yanağını uzatma ihtiyacı neden duysundu?

Din bu yönüyle “iyi” olmayı emrederken iyiliğin değerlendirilmesini egemenlere bırakarak hayatta var olmayı başarabilmiş araç olmanın ötesine yüzyıllar boyu gidememiştir. İslam tarihine iliştirilen gerçeği öteleme gizleme çarpıtma alışkanlığına bir örnek olarak:

İslam tarihçileri; Kabe’nin ve bulunduğu şehrin ticaret merkezi olması dolayısıyla çıkan savaşın, aslında bir din savaşı değil aksine ticari amaçlara ulaşabilmek için olduğunu yazardı. “Ebabil” kuşlarının attığı taşlarla helak olan ordunun sahibi helak oluşuyla Allah’ın kudretinin topluma anlatıldığı bir “Ayet” olarak karşımıza çıkarken Kur-an’da, din adına çok söz söyleyen ilahiyatçıların ordunun sahibinin neden Kabe’yi yerle bir etmek için ordular topladığını açık sözle ifade etmeleri gerekmez miydi? İyi ve doğru adına. Burada gizlenen iktidar savaşlarının asıl amacının “ticaret” olduğu gerçeği din adamlarının bu gün “Ticaret helaldir.” hadislerini anımsatarak hırsızlığın meşrulaştığı ticaret kavramını açıkça hırsızlığı neden alkışladığını sormak neden akıllara gelmemektedir.

AKP, “serbest piyasa ekonomisi” diye tanımlanan ve bu sistemin kapitalist toplumlarda hırsızlığın adının ideolojik olarak değiştirildiğini bilmemekte midir? Biliyorsa neden bu hırsızlığın önünü “doğru” ve mutlak olan adına tıkamamakla kalmıyor, kendisinde bu kervanın parçası oluyor?

Yanıtlarını İslam tarihi çerçevesinde bulmak, hatta Katolik, Protestan ahlakı içerisinde bulmak kendine Müslüman diyen insanlar adına, “bilmemekten” kaynaklı bilinç eksikliği yada bilse de bilmiyor gibi yapan riyakarlığın adı değil midir? Helal kazancın kutsal olduğu, kul hakkı ile gelinmemesi emrolunurken, İslamcılarda sadece kapitalistin kar etme güdüsünün ideolojisi neden dinen alkışlanır?

Buraya kadar yazdıklarımızın kutsal atfedilenle hiçbir ilişkisi yoktur. Anlattıklarımız “halef” olarak yeryüzünde iktidar olanların iktidarının, halka anlatılan dinin kendilerine neden işlemediğidir! Bu sorunun yanıtı da açıktır iktidar ideolojiktir, din ise bu ideolojide bir araçtır ideolojinin ve egemenliğin devamı için.

İşte AKP, egemen kapitalist ideolojinin, “din” aracını işleten ve özde kapitalist sistemin devamlılığını bütün gayri ahlaki yönünü perdeleyerek uygulayan, Türkiye’de ki iktidarın adıdır bana göre. Bu anlamda kendini temsil hakkını verenlerin kendi çıkarlarına ters olan bir irade teslimini “bilinç” çerçevesinde açıklamak mümkün değildir. Bu yüzdendir ki; AKP’ye söyleyeceğim her söz; ona oy vermiş insanların iradesine söylenmiş söz değil iradesini temsil edenlerin iradesini kendi çıkarları olmayan bir ideolojiye peşkeş çekenleredir; yani bizihi AKP’ye. Reddiyemde kapitalist ideolojinin ülkemde ki iktidarınadır.

Aşağıda ki güncel haberi de bilgilerinize, AKP değerlendirmemin halkın iradesinin nasıl halkın çıkarının aksine kullanıldığına ilişkin olarak sunuyorum: **(Kapitalist toplumda kadın sorunu)** “Adalet Bakanlığı’nda, evlenme yaşını 14’e indiren, tecavüzcüyle evlenme durumunda cezanın ortadan kalkmasını sağlayan ve tecavüzde şikayet yaşını 14’e indiren yasa değişiklikleri için hazırlık yapıldığı iddiası”

Sokakta biri, 14 yaşındaki kızınıza tecavüz ederse, kızınızla evlenip (istediği zaman boşanarak) kızınızın onurunu kurtarabilirsin diye! Son derece “ahlaki”, “doğru” ve halkın iradesini temsil etsin diye verdiği oyların iktidarının, **“halk için”** uğraştığı işlerden birine örnek olsun dıyer.

Erdoğan AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com

Yorumlar

Kaynak URL (21/05/2024 - 14:03 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/ak-parti-din-ideoloji-ve-47>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>